SvenskaCanadaTidningen
Utgifven hvarje onsdag af
CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.
825 Logan Avenue. Winnipeg, Man.
Telefon Garry 3174.

P. M. DAHL, Manager. NILS PERSON BROWN, Redaktör.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år (i förskott)	$1.00
Helt år, efterskottsvis	1.50
Halft år, " "	0.75
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år till Sverige	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerad bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.
Efterfrågningar, 3 gånger ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50
Förlofningsannonser, finskas, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för annonser bör alltid insändas i förskott

Onsdagen den 2 Februari, 1916.

Ett svenskt uttalande om kriget

Kriget i den gestalt under hvilken det uppenbarat sig har ingen likhet med hvad man väntat sig, yttrar major Lilliehook, som deltagit i den svenska studiekommissionens besök vid franska fronten, till Social-Demokratens Paris-korrespondent och fortsätter:

Förr började man ett krig med vissa utgångsvärden beträffande personal, vapen, ammunition o. s. v. och förde kriget, i stort sedt, till slut med dessa utgångsvärden. En serie snabba slag, förbrukade tillgångar och sedan återstod intet annat än att sluta fred. Nu däremot är hela landets energi inriktad på att hålla kriget vid lif. Kriget är vordet en halft om halft permanent institution. Det är det som gör det så fasansfullt. Generaler och befälhafvare sitta i sina kvarter bakom fronten, sköta sin tjänst och gå till sina måltider med precis samma regelbundenhet som tjänstemännen i Paris. Också blir kraftförbrukningen och de nationella förlusterna i stil härmed. Fronten är nu, såvidt jag kan bedöma, på båda sidor ogenomtränglig. Ingen kan genombryta densamma utan att utsätta sig för förluster sådana att företaget i själfva verket är praktiskt sedt outförbart med vanliga militära resurser. Tänkbart skulle blott vara att man med insättande af en artillerimassa, så stor att man icke ens i sin vildaste fantasi förut kunnat räkna med en dylik, kan åstadkomma en förskjutning af fronten och äfven då icke utan stora förluster och naturligtvis oerhörda kostnader. Och äfven med den förutsättningen måste det ta lång tid, ty så fort en fiende är utskjuten ur en främre tranché, så drar han sig till bakre linjer och biter sig fast där. Äfven en annan faktor måste tagas i beräkning då man tänker på krigets varaktighet. Bitterheten mot Tyskland är en del af Frankrikes aktuella militära styrka, som icke kan underskattas. Det bottnar å ena sidan i öfvertygelsen om att det är Tyskland som uteslutande är vållande till och ansvarigt för krigsutbrottet, och å andra sidan i att man här allmänt anser sig kunna tillvita den tyska krigföringen onödig grymhet. Och kan denna bitterhet icke på något sätt förmildras, så kommer den att bli en af de faktorer som på ett tragiskt sätt komma att förlänga kriget.

Rätt så, Manitoba!

Den tjugosjunde januari nittonhundrasexton kommer att stå såsom en märkesdag i Manitobas historia. Den dagen är äfven en segerns dag för det demokratiska elementet i provinsen, ty den dagen fingo under kvinnornas jubel kvinnorna lika rösträtt med männen.

Manitoba är den första provinsen i Canada, där kvinnorösträtt blifvit verklighet. Detta länder provinsen till heder, och vi, som bo i den, kunna känna oss stolta öfver, att vår provins får stå som ett efterföljansvärdt exempel för det öfriga Canada. Om icke alla tecken slå fel, komma systerprovinserna i väster att snart följa Manitobas exempel. I de gamla östra provinserna kommer det sannolikt att dröja åtskilliga år, innan kvinnorösträtt blir införd, ty som bekant äro unga demokratiska samhällen mera mottagliga för reformer för detta slag, än gamla.

Kvinnoröreisen i Manitoba är icke af idag. I cirka ett kvarts sekel ha denna provins kvinnor arbetat hårdt för att erhålla denna som man kan tycka själfklara rätt. I tjugofem år ha kvinnornas kraf tillbakavisats, och under Roblins femton år långa regim såg deras sak mer än hopplös ut. Det var först 1914, då det liberala partiet upptog kvinnorösträtt på sitt program, som det ljusnade något för kvinnorna, och när liberalerna ändtligen förlidet år kommo till makten, voro kvinnorna förvissade om att deras sak var vunnen. Denna seger kan sålunda sägas icke blott vara en kvinnornas seger, utan äfven en det liberala partiets.

Kvinnorösträtt måste till sist segra öfver hela världen. I alla de skandinaviska länderna utom Sverige är dylik rösträtt införd. I Sverige ha emellertid kvinnorna rösträtt i municipalvalen, och marken för politisk kvinnorösträtt är äfven väl förberedd, så att det icke torde dröja länge, innan den är genomförd äfven där. Det är ganska betecknande, att kvinnorna icke hafva rösträtt i något af de stora europeiska länderna, icke ens i det demokratiska England. Om de hade haft det, kanske vi sluppit skåda den världsbrand, som nu rasar.

Där kvinnorösträtt genomförts, har den visat sig vara enbart af godo. I Nya Seland blef kvinnorösträtt verkighet redan 1893. Flera förespådde då att det skulle blifva landets ruin. Att dessa olycksprofeter icke fingo rätt, veta vi alla.

Det är endast naturligt att kvinnornas åsikter i samhällets frågor skola registreras likaväl som männens. Man och kvinna kompletera hvarandra. Utslaget af bådas tänkesätt bör därför vara nödvändigt i framåtsträfvande samhällen.

Vi lyckönska kvinnorna i Manitoba till den nyvunna rätten och vi lyckönska provinsen till detta värdefulla tillskott i väljarskaran.

Det svenska konsulatväsendet i Canada.

Vi bedja få fästa våra läsares uppmärksamhet på artikeln "Det svenska konsulatväsendet i Canada" af Mr Axel R. Mellander, som återfinnes under "Ordet fritt". Författaren påpekar däri ett allmänt kändt missförhållande i det svenska konsulatväsendet i Canada, nämligen att icke-svenskar, som hafva inga eller ringa intressen för svenskarne, på flera platser i Canada äro anställda som svenska vicekonsuler, ehuru det icke skulle möta några större svårigheter att få dessa platser besatta med lämpliga svenskar. I ett privatbref säger sig mr Mellander hafva sändt samma artikel till tidningar i Sverige för att därigenom fästa riksdagsmännens uppmärksamhet på saken. Om vi icke äro allt för illa underrättade, har mr Mellander emellertid misstagit sig, då han tror, att riksdagen besätter dessa platser, och hans artiklar i Sverigetidningarna torde knappast göra något från eller till saken.

För öfver ett år sedan lägo vi i en ganska vidlyftig korrespondens med konsul Anderberg i Montreal angående vicekonsulatet i Winnipeg, som förestås af en engelsman. Vi togo oss friheten att för konsul Anderberg påpeka det önskvärda i att denna post bekläddes af en svensk. Konsul Anderberg svarade, att han tillfullo förstod detta önskemål, och att han var villig att verka för dess uppnående. Men, påpekade han, det svenska utrikesdepartementet vill icke göra några förändringar i detta afseende, så länge kriget varar, om det kan undvikas. Äfven framhölls den alldeles riktiga synpunkten, att det kunde väcka misstankar, om man midt under brinnande krig, hvari England deltager, gjorde sig af med en engelsman för att ersätta honom med en svensk. Konsul Anderberg lofvade emellertid att, så snart kriget är öfver, taga upp saken. Sedan dess har ju en betydande förändring ägt rum i Montreal, där svenskt generalkonsulat nu blifvit upprättadt. Konsul Anderberg har emellertid lofvat att för generalkonsul Bergström påpeka det ofvan nämnda missförhållandet i svenskt konsulatväsende, och man kan vara ganska förvissad om, att en man med dr. Bergströms framsynthet skall se dessa fel, och att han med sin pundus skall lyckas rätta dem, när tiden blir opportun.

Förändringen kommer säkerligen — om vi icke allt för mycket misstaga oss — att tillgå så, att generalkonsul Bergström tager reda på lämpliga svenskar, som kunna och vilja blifva vicekonsuler på de platser, som nu äro besutta med icke-svenskar, och sedan rekommendera dem för svenska utrikesdepartementet, hvilket med all säkerhet icke kommer att göra några svårigheter vid de äskade förändringarna, hälst då rekommendation kommer från dr. Bergström. Till dess, d. v. s. tills kriget är slut, kunna vi intet annat göra än bida tiden.

Sverige och England.

Telegrafen har under de senaste veckorna brakt en hel del ganska oroande underrättelser om förhållandet mellan Sverige och England. Det är icke tu tal om annat än att vårt gamla fosterland blifvit kränkt af det mäktiga brittiska riket. Först kom ju beslagtagandet af svensk post från Amerika och sedan af svensk post till Amerika ombord på ångaren "Stockholm" under dennas första resa öfver Atlanten. På detta svarade Sverige alldeles riktigt med att kvarhålla all post, som transiteras öfver Sverige till Ryssland. Sedan kom underrättelsen om att engelsmännen från "Stockholm" på dess resa tillbaka till Sverige tagit stora kvantiteter födoämnen, konsignerade till svenska firmor.

Det är visst icke underligt, att allt detta väckt den största harm och förbittring i Sverige. Icke häller förvånar det oss så mycket, att konung Gustaf fann lämpligt att i sitt trontal vid riksdagens öppnande särskildt utpeka England som den felande, och att han frängick öflig sed genom att icke beröra Sveriges goda förhållande till de främmande makterna. Den svenska pressen har helt naturligt äfven gått ganska illa åt England. På den engelskhatande konservativa pressens skällsord har det naturligen icke varit någon ände, hvilket ju tett sig en smula underligt, då man påminner sig, att denna press tigit stilla vid kränkningar från tyskt håll. Den mera sansade frisinnade pressen har äfven uttalat fördömelsens ord. Dessa tidningar ha äfven sagt, att det — åtminstone hvad beträffar beslagen af svensk post till Amerika — kunde se ut som om England handlade af ren kitslighet för att reta det svenska folket, men att de icke kunna tro, att så är förhållandet, och att de därför vänta med sin slutdom, tills England hunnit förklara sig och framlägga sina motiv.

Man kan vara ganska förvissad om, att England icke handlat af ren kitslighet, att det haft vägande skäl för sina handlingar, om dessa skäl också ej kunna gillas ur svensk synpunkt sedt. England har säkerligen system i galenskapen, det är uttydt. England tror, att det är berättigad till dessa åtgärder, och att de äro nödvändiga. England vill säkerligen icke af rent okynne söka "gruff" med det lilla, men nu ganska viktiga Sverige; därför talar det praktiske skälet, att England är så hårdt engagerad på andra håll, att Sverige säkerligen under nuvarande förhållanden skulle blifva en ganska farlig fiende.

Vi hoppas innerligt, att missstämningen mellan Sverige och England skall blåsa bort. Vi se med tillfredsställelse, att Sverige bevarar en rakryggad neutralitet, men vi hoppas, ja, vi äro förvissade om, att man vid underhandlingar de båda länderna emellan skall kunna komma till en öfverenskommelse, som icke är kränkande för någondera parten. England har drifna diplomater, hvilka så erligen inse Sveriges betydelse just nu. Därför skall säkerligen också England, om det skulle gälla, se till, att det icke får Sverige till fiende.

Måtte Sverige förskonas från krigets fasor, men måtte det också utgå ur krisen hedradt och aktadt! Krig öfver hufvud vore en förbannelse för vårt gamla fosterland och krig med handelsvännen England skulle betyda oerhörda förluster och ruin i handelsafseende. Vi äro nog själfviska att äfven tänka på oss själfva och våra landsmän i Canada, hvilkas ställning nog skulle bli föga afundsvärd, om en öppen brytning inträffade mellan Sverige och England.

Engelska gentlemän.

En af tidningens läsare har tillsändt oss nedanstående urklipp ur en svensk-amerikansk tidning med anhållan om, att vi måtte publicera det, "ifall någon har något att bemöta det med". Som vi själfva vilja bemöta denna historia, hvilken med begärlighet slukats af engelskfiendtliga svensk-amerikanska tidningar, återgifva vi den härmed:

Engelska gentlemän. I en Stockholmstidning berättas följande belysande exempel på engelska "gentlemän".

Det var på tåget söderut. Jag hade markerat med mitt bagage att jag önskade en fönsterplats. Två engelsmän, som göra sin entré i samma kupé, äro emellertid af annan mening beträffande platsernas fördelning. I höflig ton afstod jag då från min fönsterplats och tog en sämre. Detta ansågs af de båda Albionsönerna bara vara i sin ordning och icke ett ord till tack trängde fram öfver deras läppar. Så kom konduktören. Nu hade de båda herrarna beslutat att fullständigt besätta kupéen och letade därför fram en tvåkrona med hvilkens hjälp underverket skulle ske.

Konduktören såg först inte, att slanten låg mellan billetterna, men så fort han observerade den, s l ä n g d e (vår kursivering) han myntet på fönsterbordet. Engelsmännen trodde då, att slanten var för liten och drogo upp en sedel. Men då r ö t (vår kursivering) konduktören till:

— Ni ha ju betalt edra biljetter. Här tas inga mutor!

Det blef först tyst, absolut tyst, men sedan började det mest hysteriska, ilskna språk, som torde hafva förts i en järnvägskupé. Allt svenskt skälldes ut af de båda engelsmännen. Vår i "trasor klädda" armé var "dressad" efter tyskt anmönster. Vår flotta skulle kunna stukas af en engelsk pråm. Våra järnvägar voro usla och äfven i öfriga afseenden var ingenting till lags. Slutligen antogo de båda engelsmännens uttalanden om Sverige sådana former att jag icke kunde bevara mitt lugn, utan fäste deras uppmärksamhet på, att jag var svensk och förstod engelska.

Men jag fick till svar, att en gentleman lyssnar icke till andras samtal. Jag erkände, att detta var en riktig uppfattning, nota bene om samtalet fördes på ett hyfsadt språk och icke med megafonröst.

Hela resan fortsatte emellertid de goda engelsmännen att skymfa Sverige och hade ett obegripligt nöje i att diskutera huru mycket af Lappland, som borde lämnas till Ryssland vid fredsslutet, därför att Sverige icke transiterar hvad England önskar. Så tala inom Sveriges gränser medlemmar af det folk, som strider för rättvisa, sanning och kultur, de små nationernas vän, det stolta ofolket, som tänkte att hjälpa Belgien och skulle hafva hjälpt Serbien, om tiden räckt till, boernas befriare, Finlands beskyddare, Europas samvete, det starka, goda, hjälpsamma England.

Först må då sägas, att vi på det högsta ogilla de båda engelsmännens lymmelaktiga uppträdande, hvilket icke kan ursäktas, om man ock i konduktörens handlingssätt kan finna en förklaring till deras vredesutbrott. Ty minst sagdt lymmelaktigt är det af en konduktör att slänga pängar åt passagerare och ryta åt dem. Man kan äfven begära, att en konduktör på ett svenskt kontinentaltåg skall ha reda på, att det i flera länder är kutym att gifva järnvägspersonalen drickspängar, hälst då man af den begär en favör. I Tyskland exempelvis vågar man knappast ens begära en upplysning af en spårvägskonduktör utan att gifva kontant erkänsla. I Sverige är en konduktör förbjuden att mottaga drickspängar, men så mycket lefnadsvett borde han besitta, att han a r t i g t afvisar sådana, då de erbjudas **af utländingar.**

Det dummaste i denna historia är emellertid, att författaren i sarkastiska ordalag söker komma åt hela den engelska nationen, emedan två engelska individer uppfört sig illa. Något barnsligare kan man knappast tänka sig än att fördöma en hel nation på grund af några enskildas försyndelser. Vi ha sett enskilda tyskar, fransmän, ja, äfven svenskar uppföra sig som busar i utlandet, men det skulle därför icke falla oss in att däraf draga den slutsatsen, att hela den tyska, franska eller svenska nationen är pöbel.

Historien härofvan, som tillkommit under kriget, lämnar äfven ett sorgligt exempel på, huru krigets gift, nationalhatet, trängt sig in äfven i neutrala länder.

HUGGET OCH STICKET

ETT fyrfaldigt lefve för Manitoba, den första provinsen i Canada, som gifvit kvinnorna rösträtt!

*

Hos en kollega klippa vi denna lilla lapsus ur en artikel om takens renhållning:

"Om man kastar en blick mot skyn får man inte sällan se en fruktansvärdt stor och spetsig istapp falla ned i ens öga eller en snölavin begrafva en under sin massa."

*

De monarkiska idéerna stärkas märkbart öfverallt i världen, anser sig Vorwärts, den tyska socialdemokratiens hufvudorgan, kunna konstatera, tilläggande:

Nödvändigheten att samla alla ett lands krafter och att koncentrera sträfvandena på krigets uppgifter och mål har bragt institutioner som man trott tillhöra det förgångna blomstra upp igen. Den monarkiska idéens hypnos har i världskrigets stormar visat sig vara så mäktig att demokratiens mål och ideal också hos mången antimonarkist trängts fullständigt i bakgrunden.

*

Detta yttrande, som närmast föranledts af den kinesiska republikens korta saga, har naturligtvis med tacksamhet upptagits af de konservativa tidningarna i Sverige, hvilka framdragit Tysklands oerhörda styrka och seghet under kriget såsom en trumf mot parlamentarismen. De glömma dock, att den monarkiska maktkoncentrationen är den statsform, som passar för k r i g e t som fot i strumpan, medan den parlamentariska ordningen är beräknad för f r e d e n som det normala samhällstillståndet. Endast den som önskar se kriget som regeln och freden som undantaget kan förorda den monarkiska maktkoncentrationen.

*

Frågan för veckan.

Skola kvinnorna i Manitoba allmänt använda sin nyförvärfvade rösträtt?

*

Okunnighet om Sverige är en ganska vanlig företeelse här i landet, äfven då det gäller s. k. bildadt folk. Den, som skrifver dessa rader samtalade nyligen med en af Canadas mest begäfvade och kunniga redaktörer. Samtalet leddes snart in på de skandinaviska länderna, hvilkas litteratur han sade sig beundra. Björnson var naturligtvis utmärkt, och af Ibsens arbeten hade han läst alla, som äro öfversatta till engelska. "Hvad tycker Ni om August Strindberg?" tillfrågades den litteraturälskande redaktören. "Strindberg; hvem är det?" frågade han tillbaka.

*

Det är nöjsamt, att höra, med hvilken förståelse och aktning canadensiska officerare i allmänhet tala om tyskarna. De verkligt bildade officerarna i den canadensiska armén använda icke — åtminstone icke numera — ett sådant språk, då det gäller tyskarna, som exempelvis flera s. k. öfverklasstidningar, d. v. s. imperialistiska pöbeltidningar.

Hvad svenskarna sett i Frankrike har säkert öfverraskat alla, skrifver redaktör Christiernsson i högertidningen Hälsingborgs Dagblad, som deltagit i studieresan, tilläggande:

Vi ha funnit ett folk som tydligen står fullt enigt mot fienden och som är beslutet att, hvilka offer som än kräfvas, föra det till ett segerrikt slut. Den franska armén har på ett underbart sätt förstått att lära af kriget och reformera utan hänsyn till förlegade traditioner och gammalmodiga åsikter.

*

En synnerligen förståndig idé var det af Canadas krigsminister att bestämma, att alla officerare hädanefter måste börja som menige och efter förtjänst blifva befordrade. Det system, som hittills rådt, har ju närmast stött på reña skandalen. Nästan hvilken man som hälst, som aldrig haft den ringaste militära utbildning, kunde få officersfullmakt efter en sex veckors kurs, bara han hade några hundra dollar och en smula "pull". Det har varit rent ynkligt att se dessa unga i militära saker okunniga löjtnanter strutta omkring på Winnipegs gator, och det är med vemod man tänkt på, att unga canadensiska lif anförtros åt dessa valpar.

*

Ett poem skrifvet af en framstående advokat skulle ha ungefär samma verkan som ett juridiskt omdöme, skrifvet af en framstående skald.

*

Vi ha hört sägas, att det i skolor ute på landet förekommit, att lärare gifvit svenska och amerikanska barn "gliringar", emedan Sverige och Förenta Staterna icke deltaga i kriget på de allierades sida. Kontroverserna mellan Sverige och England ha naturligtvis äfven varit tacksamma betraktelseämnen för dessa värda lärare. Vi ville uppmana alla föräldrar att ofördröjligen anmäla dylika pöbelaktiga förlöpningar för vederbörande d. v. s. provinsens undervisningsminister. Vi skola äfven med nöje upptaga saken i denna spalt, om af två trovärdiga personer bevittnade berättelser insändas till tidningen.

*

En högst trovärdig person har berättat för oss, att en rekryteringsofficer vid ett visst regemente i Winnipeg tillbakavisat några svenskar, som önskade taga värfning, med följande vackra ord: "Vi vilja icke ha er, ty ni äro ena förbannade spioner allihop. Gå till 144de bataljonen! Där värfvas svenskar."

*

Vår sagesman omtalade icke, huruvida svenskarna i fråga efterföljde den värde officerens råd. Det skulle förvåna oss, om de det gjorde.

N. F. B.

WILHELM II.

(Forts. fr. sid. 1.)

detta sätt ha beredt sig tillfälle att vara sin egen rikskansler — under "onkel Clodwigs" tid var förhållandet särskildt påfallande. Det karaktäristiska ligger just däri att Tyskland ur sin nationella koncentration trädt uti världspolitiken med ständigt stegrade anspråk på att leda den. Dess härskare har därvid arbetat efter de allra modärnaste medel, så att det icke utan skäl sagts om honom att han gjort sig till sitt lands förste handelsresande. Rastlöst har han varit i verksamhet, ständigt i farten och aldrig försummat ett tillfälle att göra reklam för sig och Tyskland. Man behöfver endast erinra om sådana evenemang som Helgolandsöfverenskommelsen, Krügertelegrammet, besittningstagandet af Kiautschau, boxarupproret i Kina med Waldersee i spetsen för en världsarmé och botprinsens Berlinuppvaktning, vallfärden till Jerusalem och Saladius graf, Meteorexpeditionen till Förenta Staterna, inblandningen i Marockoaffären, "Pantherspränget", assistansen vid österrikes annexion af Bosnien och Herzegovina.

Det behöfs bara dessa namn och data för att det skall stå klart att kejsar Wilhelms utrikespolitik inte följt något bestämdt system. Han har spelat på inspiration och händelserna ha fått tjäna till utgångspunkt för nya kombinationer, som i sin ordning fått falla för nya uppslag och ingifvelser. Utan allt tvifvel har det varit kejsar Wilhelms öfvertygelse att han med rätta kunnat mottaga den hedurstitel af fredskejsare som understundom gifvits honom. Han har jagat från land till land, från monarkmöte till monarkmöte, med afsikt att genom personlig tjusmakt kunna utjämna stridigheter och utan krig förskaffa Tyskland den "plats i solen" — uttrycket är Bülows, men har ex usu blifvit kejsar Wilhelms — som han gifvit Bragelöfte om att skaffa det. Det är med full uppriktighet han kallat sig pacifist och berömdt sig af att ha regerat i 25 år, utan att brukat det svärd han oafbrutet fejat och slipat.

Den norska biografen fäster emellertid uppmärksamheten på hur lifligt man äfven hemma i Tyskland känt att kejsarens nervositet och rolöshet bidragit till at vidmakthålla oron och spänningen i världen. Daily Telegraph-intervjuen 1908 framkallade en rörelse som trotts vara omöjlig i den rojalistiska lojalitetens mönsterland och faktiskt hjälptes alla partier åt för att framtvinga det löfte om att det skulle vara slut på det personliga regementet, åtminstone i utrikesaffärerna, som ingen tycks ha tagit mindre högtidligt och allvarligt än löftesgifvaren själf. Obestridligen har världsfreden åtskilliga gånger hängt på ett hår under de senaste tio åren och obestridligen har kejsar Wilhelm hört till dem som arbetat för att hindra katastrofen. Han har rätt då han åberopar sig därpå nu. Men det är hr Hammers iakttagelse, liksom många andras, att en förändring inträdt under 1913 — regeringsjubileets år — en förändring som har haft ett stort, kanske ett afgörande inflytande på det som skedde det följande.

Hur sammanhanget här är, hvad som är orsak och hvad som är verkan, det är icke godt att slutgiltigt utreda. Författaren till ifrågavarande arbete säger att visserligen vinaken 1913 slagit den tyska kejsaren åt hufvudet, att han efter-hand berusats af sina egna ord och hamrandet på svärdsfästet så att han utan att själf riktigt märkt det öfvergått till krigspartiet, men att det i själfva verket är det tyska folket själft som gjort slag i saken, medan ingenting hindrat att dess stortalande härskare kunnat fortsätta med att hålla eldande och agacerande tal — de redan hållna torde närma sig tusentalet — utan tanke på att låta det komma till den sista ytterligheten. Å andra sidan är det alldeles uppenbart att denna tyska kraftexplosion, som sprängt rikets väggar, på ett afgörande sätt laddats genom den kejserliga agitation, som suggerat stämningen äfven då åhörarnu småledt åt öfverdrifterna och inte varit alldeles främmande för den tanken att det var väl mycket teater i aktionen. Den norska bedömaren menar emellertid att kejsaren, fastän han spelat denna viktiga roll, dock för sin personliga del stannat på planet för det märkvärdiga, men att han här presterat det otroliga:

Han har i kraft af en allsidighet i gåfvor och intressen som är oförenlig med allt som heter originalitet och grundlighet lyckats bli ansedd som auktoritet på områden där andra sätta in ett lifs arbete, men ändå villigt medge att de ej nått det högsta. Med

(Forts. å sid. 8.)

DRICKER?
Keeley Treatment, ryktbart för nervsjukdomar och berusning, kan nu sändas till patienter privat, i hemmet eller sjukhuset, som valts af patienten. Efterskrif fakta.
THE KEELEY INSTITUTE OF WINNIPEG
676 Jessie Ave.

C. H. NILSON
DAM- OCH HERRSKRÄDDARE.
208 Logan Ave.
Winnipeg - Man.
Telefon Garry 117.

Ni kan befordra eder HÅRVÄXT
Framgångsfull, Vetenskaplig Behandling FRITT.

FÖR HERRAR OCH DAMER.
Lider Ni af Håraffall? Gråhar Ert hår i förtid? Är det stripigt, klibbigt eller tofvigt? Lider Ni af mjäll eller utslag på skalpen? Är Ni flintskallig, eller synes det, som om Ni skall blifva det? Om Ni lider af någon af nämnda håråkommor, försumma den icke, utan försök genast att blifva botad. Dröjsmål äro farliga. Skrif efter vår illustrerade lilla svenska bok
"SANNINGEN OM HÅRET"
(af en framstående europeisk specialist).
FRI BEHANDLING.
Vi vilja på vår egen risk bevisa, att Calvacura-behandlingen förhindrar håraffall, botar mjäll och utslag på skalpen och befordrar ny hårväxt. Vi vilja skicka Eder en $1.00 ask af Calvacura No. 1, tillika med ofvannämnda lilla bok "Sanningen om Håret", om Ni sänder oss Ert namn och adress jämte 10 cents i frimärken eller silfver för att hjälpa oss att betala utdelningskostnaderna. Klipp ut nedanstående kupong och skicka den idag till UNION LABORATORY, 142 G Mutual St., Toronto, Ont.
GRATIS-KUPONG FÖR EN $1.00 BEHANDLING.
UNION LABORATORY, 142 G Mutual St., Toronto, Ont.
Jag bifogar 10 cents att hjälpa till med utgifterna för utdelningskostnaden. Var god skicka mig ögonblicklig eder $1.00 Calvacura No. 1 och eder lilla bok "Sanningen om Håret". (Inneslut denna kupong i Edert bref.)

Skandinavisk Tandläkare

Aluminium- och guldplattor för proportionsvis låga priser.
Tänder smärtfritt utdragna.
Fri undersökning.
Dr. PHILIP A. ECKMAN,
105 Carlton Building,
Ett block ofvanför Eatons.
Telefon Main 2622.
KONTORSTID: 9 f.m. till 8 e. m.

LÄKARE.

415—417 Prichard Ave., Winnipeg.
Tel. St. John 474.
DR. R. GERZABEK
LÄKARE
som erhållit diplom i österrike-Ungern, Tyskland, London, England, Canada etc. F. d. assisterande läkare vid de kungliga och kejserliga klinikerna i Wien, Krakau, Prag, Berlin, Paris och London, England.
SPECIALIST
för mag- och lunglidande, sjukdom i inälfvorna, könS- och frontimmersjukdomar, sår, förlossningar och operationer. Behandling i och utom hemmet, såväl som i mitt privatsjukhus. Besökande läkare å St. Boniface och General hospital.
Mottagningstid: 8—12 f.m., 2—6 e.m., 7—10 på kvällen.

Dr. C. E. Johnson,
Skandinavisk läkare.
KONTOR: DOMINION BANK,
678 Main Street (Alldeles bredvid Gordon-Mitchells apotek).
Kontorstelefon: Garry 4284.
Privattelefon: St. John 234.

DR. McFARLEN,
312 Nairn Ave., Tel. St. John 866.
Ofvanför Elmwood Drug Store.
KONTORSTID: 3—4 och 7—8 e. m.

Björnson & Brandson
LÄKARE.
Cor. William and Sherbrooke.
Mottagningstid: 2—3, 7—8 e.m.
Bostadstelefoner: Garry 321 — Garry 769.

J. A. McTAVISH, M. D.
LÄKARE OCH KIRURG.
Hörnet af Kelvin st. och Gordon ave., Elmwood, Winnipeg.
Kontorstimmar:
8—10 f. m., 12—2 och 6—7 e. m.
Tel. St. John 1047 eller St. John 187, dag eller natt.

DR. J. STEFANSSON
Isländsk specialist på ögats, örats, näsans och strupens sjukdomar.
401 BOYD BUILDING,
Hörnet af Portage ave. och Edmonton.
Tel. M. 4742 eller Garry 2315.

Dr. R. L. HURST
Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Phisicians, London. Specialist: Bröst-, nerv- och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg, Portage Ave., midt emot Eatons. Telefon Main 814.
Kontorstid: 3—5 och 7—9.
Bostadstelefon Garry 1175.

SKANDINAVISK ADVOKAT.
Tel.: Kontor, Main 6131 och 6132
Residens, Sher. 4440.
A. M. DOYLE, L.L.B.
Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc.
514 Sterling Bank Bldg., Winnipeg.

SKANDINAVISKA ADVOKATER
811 McArthur Bldg.
Telefoner: Main 4503 och 4504.
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN.
P. O. Box 1656.
WINNIPEG. MANITOBA.

GEO. ST. JOHN VAN HALLEN
Advokat och Patent Solicitor
Farmers Building, Winnipeg, Man.
utförer alla slags juridiska uppdrag och skaffar patent på uppfinningar.
Telefon Main 5142. Privattelef. 2357.

C. H. DIXON, advokat, solicitor, notarius publicus, 265 Portage ave., Winnipeg. Kontorstelefon Main 1734. Residenstelefon Shrbk 4111. Lån, hyror, inkasseringar.

ECZEMA SPECIFIC
botar absolut Ekzema, Salt Rheum, Barber Itch, Black Head, Finnar, gamla sår, skaf, klåda, Itching Piles och många andra hudsjukdomar. Sänd per post $1.50. Skrif och förklara eder sjukdom. Har hundratals goda råd.
S. ALMKLOV, apotekare,
Box R. Cooperstown. N. Dak.

SIDENRESTER för edert syarbete till julen för 10c. per paket eller 3 för 25c. Hvarje paket innehåller ett stort urval af stycken af god storlek för allt slags lapparbete.
Brodersilke. Stor varietet af färger i hvarje paket. Stor valuta. Pris per paket 10c. eller 3 för 25c.
SPECIALTIES SALES CO.,
P. O. Box 1836 Winnipeg.

A. S. BARDAL
BEGRAFNINGSBYRÅ.
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.
HYRKUSKVERK.
Första klassens droskor.
Kontorstelefon: Garry 300 och 375
Bostadstelefon: Garry 2151.
BARDAL BLOCK,
843 Sherbrooke Str., Winnipeg.

Dr. T. G. Moxnes
Tandläkaraffär
De senaste Smärtfria Metoderna
Tel. G. 3030
Ingång från Logan ave.
620½ Main st., Hör. Logan & Main
Svenska o. Norska talas